

[O. Andersen.]

Hvad er opsparet Formue? Er det Guld-Tikroner hengemt i et solidt Penge-skab? Nej, opsparet Formue er egne Penge omsat i Jord, Ejendom, i Maskiner, i Red-skaber og andre Værdigenstande. Derved forstaaer man opsparet Formue. Lad os da se, om Danmark ikke har været i Stand til at opspare sig Formue i de Aar, da Arbejder-klassen igennem sine Organisationer har søgt at tiltvinge sig bedre Vilkaar.

I „Gads danske Magasin“ opgør Professor Jens Warming i 1913 Danmarks Nationalformue til 10 600 Mill. Kr.; i 1930 opgør Professor Jens Warming i den af ham udgivne Bog „Danmarks Erhvervs- og Samfundsliv“ Nationalformuen ved Ud-gangen af 1926 til 25 Milliarder Kr. Det vil altsaa sige, at Danmarks Nationalformue efter Professorens Opfattelse gennemsnitlig er vokset med 1 Milliard Kr. aarlig indtil Udgangen af 1926 (Afbrydelse af *Fraenket*). Ja, det er Værdistigning, siger det ærede Medlem, men det er jo alligevel Værdier, og der er jo ogsaa adskillige Gange af det ærede Medlems Partifæller her i Salen for-klaret, at de Værdistigninger, der foreligger, ikke er horrible, saa der ikke er Grund til at rette Angreb paa dem. Altsaa, en Del af dette her er Værdistigning, men det fak-tiske er, at i 1926 opgør man Danmarks Nationalformue til 25 Milliarder Kr. I de 5 Aar, der er gaaet siden da, er uden Tvivl ogsaa Formuen hvert Aar steget med 1 Milliard Kr., det vil sige, at vi nu er oppe ved 30 Milliarder Kr., og det vil atter sige, at Danmarks Formue i Løbet af 20 Aar er 3-doblet.

Nu er det selvfølgelig en Ting at raade over Værdier, noget andet er, hvor stor en Del af disse man ejer. Men ogsaa paa dette Omraade er Danmark heldigt stillet. Dan-marks Nettogæld til Udlandet var i 1912 en lille Milliard Kr., nemlig 877 Mill. Kr.; i Forhold til Nationalformuen den Gang vil det sige, at 9 pCt. af Nationalformuen var Skyld til Udlandet; i 1930 var Danmarks Gæld til Udlandet 961 Mill. Kr., det vil sige godt 3 pCt. af Nationalformuen. Eller op-stillet paa en anden Maade, vor Nettogæld til Udlandet var i 1912 ca. 313 Kr. pr. Ind-bygger, i 1931 var den gaaet ned til ca. 271 Kr. pr. Indbygger, det vil sige, vor Netto-gæld til Udlandet pr. Indbygger er saa

langt fra steget i disse 20 Aar, at den tvært-imod er faldet med 14 pCt.

Alene disse Tal siger os, at de høje Arbejderløbninger og de sociale Udgifter ikke har hindret Befolkningen i at spare.

Det er dernæst ogsaa urigtigt, hvad man ret ofte hører udtalt, at de store Skatter og de andre Krav, der nu stilles til dem, der har de større Indtægter i vort Land, for-hindrer dem i at spare. Hvis vi f. Eks. sammenligner Aaret 1908 og Aaret 1928, vil vi se, at med Indtægter paa 10 000 Kr. og derover var der i 1908 4841 Personer; i 1928 var Antallet vokset til 20 652. Og det fordeler sig saaledes, at i 1908 havde 119 Personer, i 1928 248 100 000 Kr. og derover; 234 Personer i 1908 og 727 i 1928 havde fra 50 000 til 100 000 Kr.; i 1908 havde 1203 Personer fra 20 000 til 50 000 Kr., i 1928 4716, og endelig var der 3285 Per-soner i 1908, 14 961 i 1928, der havde fra 10 000 til 20 000 Kr.

Og gaar vi over til Formuerne, viser det sig, at der ogsaa der er sket en mægtig Ud-udvikling. Medens vi i 1908 af Personer, der ejede fra 200 000 Kr. og opefter, havde 2 129, var Antallet i 1928 vokset til 5 271. Disse fordeler sig saaledes, at af Personer, der ejede fra 200 000 Kr. til 1/2 Mill. Kr. var der i 1908 1 531 og i 1928 3 898; med Formuer fra 1/2 Million til 1 Million var der i 1908 371, i 1928 903, og endelig med Formuer paa 1 Million og derover i 1908 227, i 1928 470.

Altsaa: Antallet af Folk med Ind-tægter paa over 10 000 Kr. er mere end firedoblet i denne tyveaarige Periode, me-dens Antallet af Formuer paa over 200 000 Kr. i samme Periode er blevet næsten 2 1/2 Gange saa stort. Jeg synes derfor, at baade de store Formuer og ogsaa de store Ind-tægter er fulgt rigtig godt med gennem de sidste 20 Aar.

Det er sikkert rigtigt, at saavel en Del Indtægter som en Del Formuer har skiftet Ejere gennem de sidste 20 Aar, og det er derfor ogsaa forstaaeligt, at de, der har mistet deres Formue, og de, der *har mistet* deres Indtægter, snakker om de daarlige Tider, medens de, der *har faaet* Formuerne og Indtægterne, kun snakker om de høje Skatter.

Men det er jo saaledes, at det ikke mere er den enkelte Formueejers, den